

תת"ע 9122/08/13 - מדינת ישראל נגד רפאל אלבז

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9122-08-13 מדינת ישראל נ' אלבז
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפאל אלבז

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 25.1.13 בשעה 17.10 שעה שנהג בכביש 4, צומת ראש הנקרה בעכו, לא ציית לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, עבירה בניגוד לתקנה 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

3. מטעם התביעה העידו המתנדבים מר נסים ג'אבר ומר יוסי איראני.

עד התביעה המתנדב ג'אבר נסים, ערך את הדו"ח וכך נכתב בדו"ח ת/1.:

" עמדנו סטטי בכביש 4 קילומטר 248 בצומת ראש הנקרה הבחנו בנ"ל רכב מסוג דטאטסו... שלא עצר בעצירה מוחלטת כשהיה מוצב תמרור 302. עצרנו את הנהג, הסברנו לו את המהות, נרשם לו דו"ח, לציין בכך שהיה לי קשר עין רצוף על הרכב שלא עצר עד עצירתו... ועמדתי 150 מטר מהצומת".

עפ"י הרישום בדו"ח הגיב הנאשם ואמר:

"אני עצרתי אולי לא מוחלטת".

בחקירתו הנגדית טען עד התביעה כי הנאשם עצר אך לא עצירה מוחלטת.

עד התביעה, המתנדב מר יוסי איראני ערך מזכר ובו ציין את הדברים הבאים:

"... עמדנו סטטי בצומת בצת ראש הנקרה קילומטר 248, עמדנו מכיוון צפון לכיוון דרום, כ-150 מ' מהצומת הנ"ל הבחנו ברכב מסוג דיאטסו... שלא עצר בעצור עצירה מוחלטת כשהיה מוצב בצומת תמרור עצור".

בחקירתו הנגדית הסביר כי כאשר רשם עצירה לא מוחלטת התכוון: "...עצור זה כמו קיר, הוא אמור לעצור כשהגלגלים שלו הם בעצירה מוחלטת כשהוא רואה שהצומת פנוי הוא אמור לנסוע, אם הוא מתגלגל זה לא עצירה מוחלטת".

4. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

"באתי מצומת שלומי לכיוון נהרייה. עצרתי בתמרור עצור עצירה מוחלטת. פניתי. הם עמדו 250-300 מ' מהצומת. אחד מהם היה בתוך הניידת. גם הילדה שלי הייתה ואמרה איך הוא ראה אותך בכלל. ראיתי את המשטרה שעומדת שם, איך אני לא אעצור. זה קטע של אמון. באתי פעמיים ולא הסכמתי כדי לעמוד על הצדק. נוצר ויכוח עם השוטר. אני טענתי בפניו שעצרתי ושנפגש בביהמ"ש. הוא רצה להקל עלי בעונש ולתת לי קנס מופחת. לא הסכמתי. "

בחקירתו ה נגדית הכחיש הנאשם את האמור בתגובתו וטען **"אם הייתי אומר לו את זה לא הייתי בא לפה".** בנוסף ציין הנאשם שהיה רכב שעצר לפניו והוא פנה שמאלה לאותו כיוון.

5. לאחר ששקלתי את עדותם של עדי התביעה מול עדותו של הנאשם הגעתי למסקנה כי ראוי לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק, מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

על מנת להרשיע נאשם בעבירה של אי ציות לתמרור 302, על השוטרים לפרט בנסיבות המקרה ובמזכרים שנערכו על ידם פרטים מהותיים ולא כך נעשה במקרה דנן.

עדי התביעה לא פרטו אם במקום מסומן קו עצירה. כמו כן לא פרטו את אופן נהיגתו של הנאשם. הם הסתפקו באמירה שלא עצר בעצירה מוחלטת. אין די באמירה סתמית זאת כדי להביא להרשעת הנאשם.

אשר על כן, אני מחליט לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ד , 18 יוני 2014, בהעדר הצדדים